

ΤΑ ΘΑΥΜΑΤΑ - LE MERAVIGLIE

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Αλίτσε Ρορβάκερ

Ηθοποιοί: Μόνικα Μπελούτσι, Μαρία Αλεξάντρα Λούνγκου, Άλμπα Ρορβάκερ, Σαμ Λουβίκ, Σαμπίνε Τιμοτέο, Αγκές Γκραζιάνι.

Φωτογραφία: Helene Louvat

Μουσική: Piero Crucitti

Μοντάζ: Marco Spoletini

Χώρα: Ιταλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 110'

Πρώτη προβολή: Ώρα 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Cannes Film Festival 2014

* Μέγα Βραβείο της Επιτροπής στην Αλίτσε Ρορβάκερ

* Υποψήφιο για Χρυσό Φοίνικα

- International Cinephile Society Awards 2014, Βραβείο της Επιτροπής στην Αλίτσε Ρορβάκερ

- Italian National Syndicate of Film Journalists 2014:

* Βραβείο στην Μαρία Αλεξάντρα Λούνγκου

* Πολλές Υποψηφιότητες

- Seville European Film Festival 2014:

* Βραβείο Καλύτερης Ηθοποιού στην Μαρία Αλεξάντρα Λούνγκου

* Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής στην Αλίτσε Ρορβάκερ

Μια απομονωμένη στην εξοχή εξαμελής οικογένεια μελισσοκόμων προσπαθεί να εκσυγχρονίσει το μικρό παρασκευαστήριό της. Άτυπος αρχηγός της η 12χρονη Τζελομίνα, που βοηθάει στις δουλειές, προσέχει τις τρεις μικρότερες αδερφές της και κάνει τα πάντα για να πείσει την οικογένειά της να συμμετάσχει σε ένα τηλεοπτικό reality show.

Αλληγορία και λυρισμός συνδυάζονται σε μια τρυφερή ταινία ενηλικίωσης, η οποία τιμήθηκε με το Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής του Φεστιβάλ Κανών.

Σαν ένα παραμύθι βγαλμένο από τη πιο σκληρή πραγματικότητα, το φιλμ της Αλίτσε Ρορβάκερ προκαλεί τον θεατή να πιστέψει στα... θαύματα. Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής, Κάννες 2014.

Κόρη μελισσοκόμων που ξεκίνησε τη σκηνοθετική της καριέρα από το ντοκιμαντέρ, η 32χρονη Αλίτσε Ρορβάκερ (μικρότερη αδερφή της πρωταγωνίστριας Άλμπα) εντυπωσίασε με το προ τριετίας μυθοπλαστικό ντεμπούτο της «Corpo Celeste». Δανειζόμενη

στοιχεία από την οικογενειακή της ιστορία κι έχοντας για άλλη μία φορά ένα νεαρό κορίτσι ως βασική ηρωίδα, έκανε με τα «Θαύματα» τη μεγάλη έκπληξη στο τελευταίο Φεστιβάλ Κανών, στο οποίο απέσπασε το Μεγάλο Βραβείο της Επιτροπής.

Πιστή στο ντάρντενικό, νεο-ρεαλιστικό αφηγηματικό της ύφος, «εισβάλλει» στην καθημερινότητα μιας εξαμελούς, απομονωμένης στην εξοχή οικογένειας μελισσοκόμων η οποία προσπαθεί να εκσυγχρονίσει το μικρό παρασκευαστήριό της. Ο γερμανικής καταγωγής πατέρας δίνει τις εντολές, αλλά άτυπος αρχηγός είναι η 12χρονη Τζελοσίνα.

Είναι η νέα ιταλική γενιά, από τη μία δεμένη με την αγροτική παράδοση και τον παραδοσιακό τρόπο ζωής και από την άλλη γοητευμένη από ένα φανταχτερό αύριο, όπου τα πάντα - η Ιστορία, οι παραδόσεις, οι ανθρώπινες σχέσεις- μετατρέπονται σε θέαμα. Η Ρορβάκερ σκηνοθετεί αυτήν την αντίφαση αντιπαράθετοντας εικόνες που ξεπηδούν από έναν αλά Ερμάνο Όλμι («Το Δέντρο και τα Τσόκαρα») ή αδερφούς Ταβιάνι («Πατέρας Αφέντης») ρεαλισμό με την ονειρική αύρα των ταινιών του Φελίνι: στην πρώτη συνάντηση της Τζελοσίνα με την τηλεπαρουσιάστρια Μόνικα Μπελούτσι στο δάσος, η τελευταία εμφανίζεται ντυμένη σαν κιτςάτα πανέμορφη γοργόνα.

Αυτό το παιχνίδι ανάμεσα στο όνειρο και στην πραγματικότητα συντηρείται με διακριτικό τρόπο μέχρι το λυρικό φινάλε, κρατώντας έτσι την ταινία σε μια πρωτότυπη και παράξενη ισορροπία ανάμεσα στη σκληρή κινηματογραφική ειλικρίνεια και την απελευθερωτική φαντασία. Ισορροπία η οποία αντιπροσωπεύει και τη ματιά της δυναμικής, αλλά ευαίσθητης Τζελοσίνα προς το ενήλικο αύριο, το οποίο η Ρορβάκερ προβλέπει **τρυφερό, επώδυνο, απολαυστικό, πικρό και σίγουρα γεμάτο θαύματα.**

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Θα μπορούσες να επαινέσεις την Αλίτσε Ρορβάκερ για πολλά πράγματα.

Για τον τραχύ και όμως αφοπλιστικά γοητευτικό τρόπο με τον οποίο καταγράφει τη ζωή μιας αγροτικής οικογένειας, αφήνοντας ελάχιστα περιθώρια στον θεατή να μην αισθανθεί σαν να βρίσκεται εκεί την οσμή της γης, την επαφή με τα ζώα, την ελευθερία του να ζεις δύσκολα μεν, αλλά απαλλαγμένος από οτιδήποτε συνδέει τον άνθρωπο με το αστικό

περιβάλλον, σε μια σχεδόν πρωτόγονη αίσθηση της απαρχής της ύπαρξης που αναδεικνύεται από την υπέροχη φωτογραφία της Ελέν Λουβάρ (διευθύντρια φωτογραφίας και στο «Χενία» του Πάνου Χ. Κούτρα).

Για τη σεναριακή ανατροπή πάνω στην οποία χτίζεται η ιστορία της, με ένα δωδεκάχρονο κορίτσι να φτάνει στην ενηλικίωση χωρίς να γευτεί την παιδική ηλικία, έχοντας αναλάβει χωρίς τη θέλησή της και επιπλέον με την απόλυτη συγκατάθεση των ανίκων να αναλάβουν τις ευθύνες τους γονιών της, το ρόλο του ηγέτη μιας πολυμελούς οικογένειας, Για τις ερμηνείες όλων των επαγγελματιών και ερασιτεχνών ηθοποιών της, αλλά κυρίως για αυτή της μικρής Μαρία Αλεξάντρα Λούνγκου που κουβαλάει στο βλέμμα της όλη την αγωνία ενός κοριτσιού που θέλει με οποιονδήποτε τρόπο να διαφυλάξει τη ζωή την οποία έμαθε να ζει, διεκδικώντας με το πείσμα ενός παιδιού και το δικαίωμα στο όνειρο.

Περισσότερο όμως και από όλα τα παραπάνω οφείλεις να επαινέσεις την Ρορβάκερ για τον τρόπο με τον οποίο αφηγείται στην πραγματικότητα ένα παραμύθι (με όλους τους κανόνες που αυτό επιβάλλει - από τα παιδιά που βρίσκονται στο έλεος των μεγάλων μέχρι το happy end - εδώ και με έξτρα μακρινή αναφορά στη «Σταχτοπούτα»), με τη μορφή μιας απόλυτα ρεαλιστικής ταινίας που φλερτάρει ταυτόχρονα με το ντοκιμαντέρ και με το μαγικό ρεαλισμό.

Ακόμη κι αν οι σκηνές του ριάλιτι (με έξτρα αναφορά στην ιταλική κουλτούρα την παρουσία της Μόνικα Μπελούτσι) μοιάζουν περισσότερο αδύναμες παρά λειτουργικές (καθώς η Ρορβάκερ προσπαθεί να σατιρίσει όχι με απόλυτη επιτυχία το «όνειρο» για εύκολα χρήματα και το φοκλόρ ως αξιοθέατο), η γήινη ανθρωπιά που αναδύει απ' άκρη σ' άκρη η ιστορία της, η δικαίωση ενός ολόκληρου αλλιώς του από την κοινωνική νόρμα κόσμου και η δυνατή εικονογραφία της πάνω σε μια διαφορετική ενηλικίωση (μικρών και μεγάλων) κάνουν το φιλμ της ένα μικρό θαύμα.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΚΡΑΝΑΚΗΣ

ΑΛΙΤΣΕ ΡΟΡΒΑΚΕΡ

Γεννήθηκε το 1982 στην Τοσκάνη, Ιταλία.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

9X10 novanta 2014, Τα θαύματα 2014, Corpo celeste 2011, Checocosmanca 2006.

